

Ήταν από εκείνα τα τηλέφωνα που έρχονται χωρίς κάποιο συγκεκριμένο σκοπό, να γεμίσουν ώρες μουντής πανδημικής Κυριακής. Περί ανέμων και υδάτων η κουβέντα, όπου κάποια στιγμή γύρισε στα βιβλία και ο συνομιλητής μου εξέφρασε την άποψη ότι δεν μπορεί να διαβάζει ταυτόχρονα περισσότερα του ενός.

Απάντησα ότι δεν καταλάβαινα τη λογική του, προτάσσοντας μάλιστα το επιχείρημα ότι στο σχολείο σχεδόν κάθε μέρα έπρεπε να διαβάζουμε τα λεγόμενα δευτερεύοντα, ήγουν Ιστορία, Γεωγραφία, Αγωγή του Πολίτη, Ηθική, Λογική και δεν θυμάμαι τι άλλο υπήρχε τότε, που τα ηνία της ηγεσίας του Τόπου κρατούσαν ένστολοι, που πέραν των άλλων, ήταν κατεξοχήν εχθροί της γνώσης.

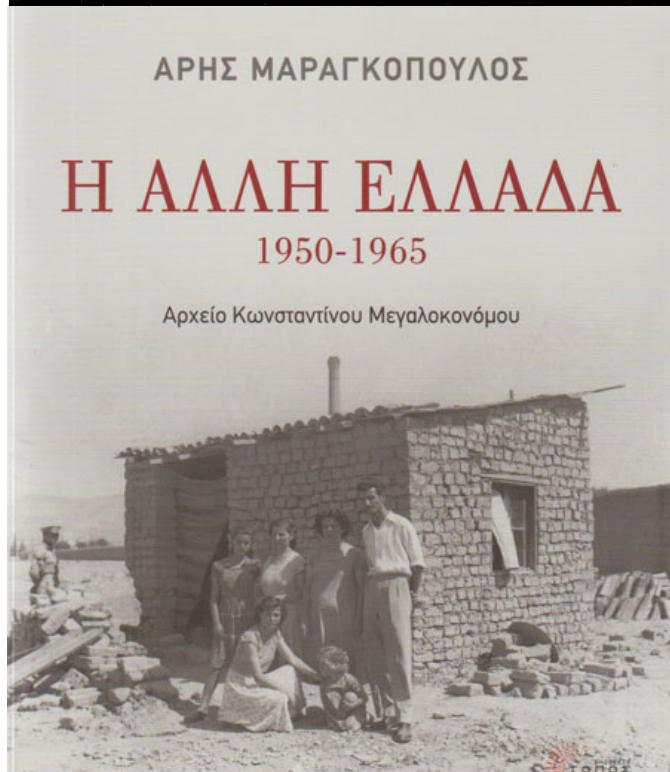
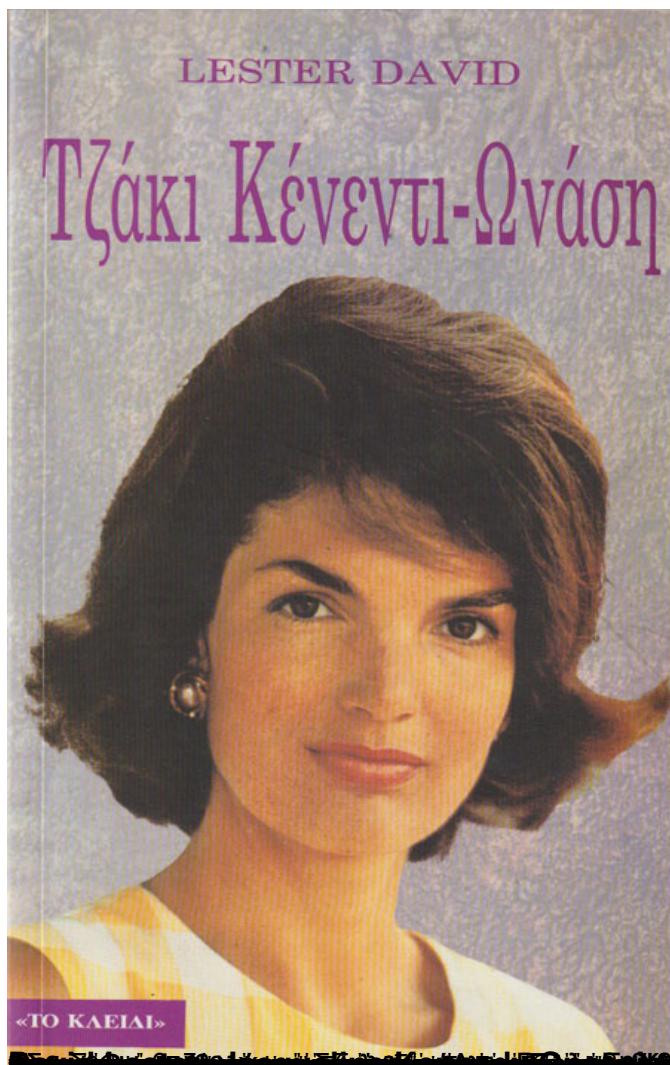

Δεν το είχα σκεφτεί, απάντησε και επειδή θεώρησε ότι τον βοήθησα, βρεθήκαμε κλεφτά σε πρώην κοσμική πλατεία, μασκοφόροι, υγιείς και οδοιπόροι δικυκλιστές και μου ενεχυρίασε έκδοση τινά μετά αφιερώσεως. Κι επειδή είχα ψυλλιαστεί την κίνηση, ήμουν προετοιμασμένος, προσφέροντας και γω το κάτι τις μου, έντυπο εννοείται. Για να είμαι ειλικρινής πάντως, δεν μπόρεσα, παρότι κατέβαλα τις δέουσες προσπάθειες, να διαβάσω το περιεχόμενο, πέραν της εισαγωγής, της ευγενικής χειρονομίας του. Το όνομα του Francois Villon, μου ήταν ολότελα άγνωστο και το αντικείμενό του, η Γαλλική ποίηση του Ύστερου Μεσαίωνα δεν περιλαμβάνεται, ακόμα, στα θέματα που με συγκινούν. Για να μην εκτεθώ δε μελλοντικά, κατέθεσα την αδυναμία μου ευθέως και ευθαρσώς προς τον ενεχυριάσαντα.

Την επόμενη μέρα δέχτηκα από έτερο Καππαδόκη, ερώτημα φιλικά περιπαιχτικό: «Τι έγινε, το κόψαμε;»

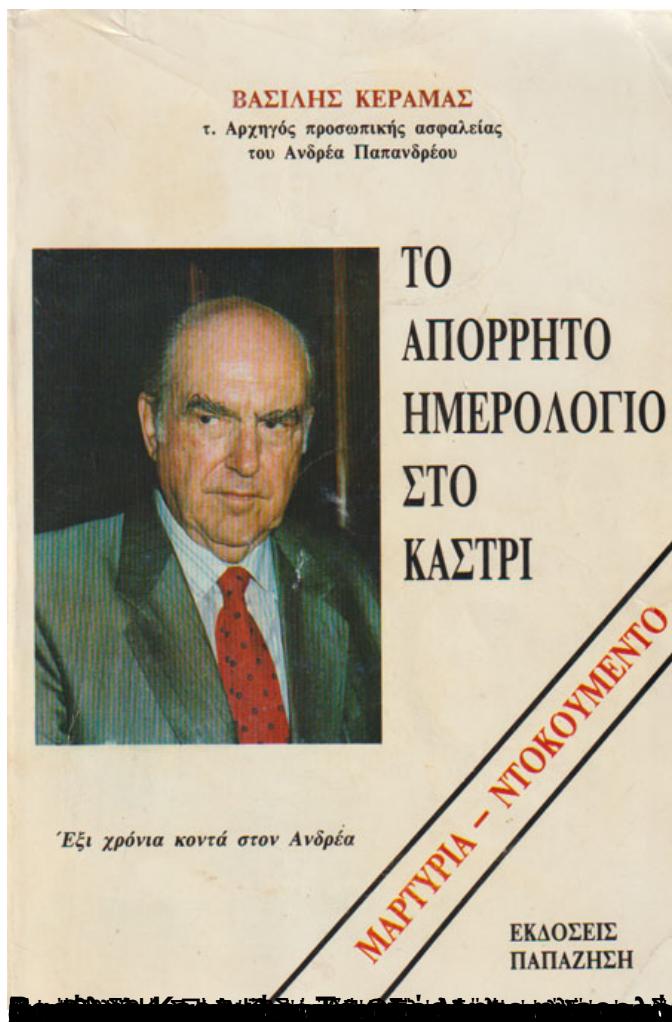
Αναφερόταν στην ανάγνωση βιβλίων, καθώς παρατήρησε ότι είχαν περάσει σχεδόν τέσσερις μήνες χωρίς ανάρτηση με σχόλια για κάποια έκδοση που διάβασα. Όχι, δεν «το κόψαμε», αλλά δεν βρέθηκε ούτε ο χρόνος και πολύ περισσότερο ούτε η συγκέντρωση για μια αναλυτική παρουσίαση. Ούτως εχόντων των πραγμάτων προχωρώ σε μια σύντομη αναφορά, σε όσες εκδόσεις βρήκα θαλπωρή στις σελίδες τους, στο τελευταίο τετράμηνο.

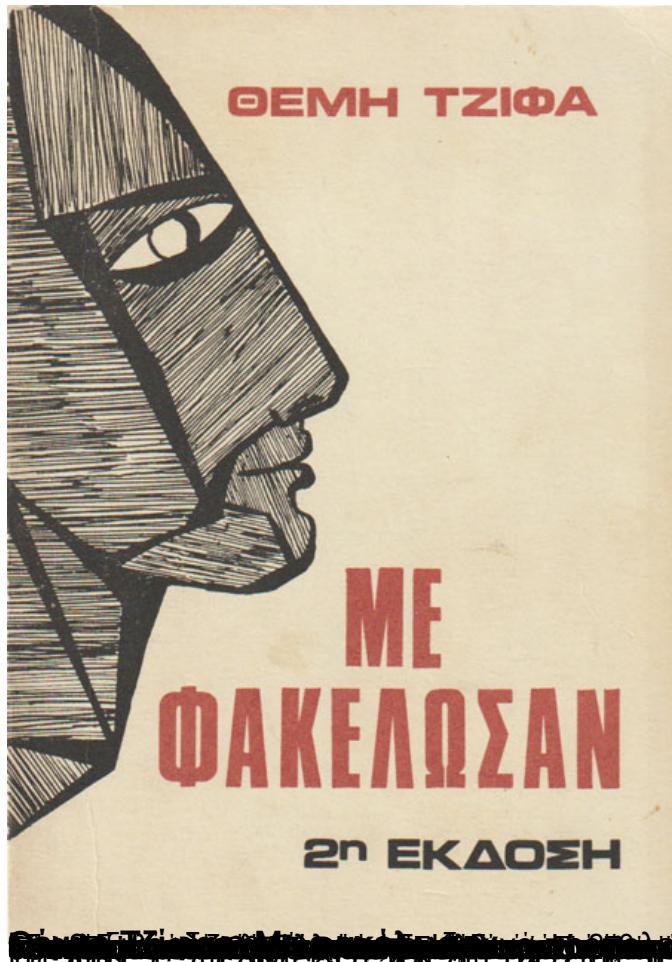

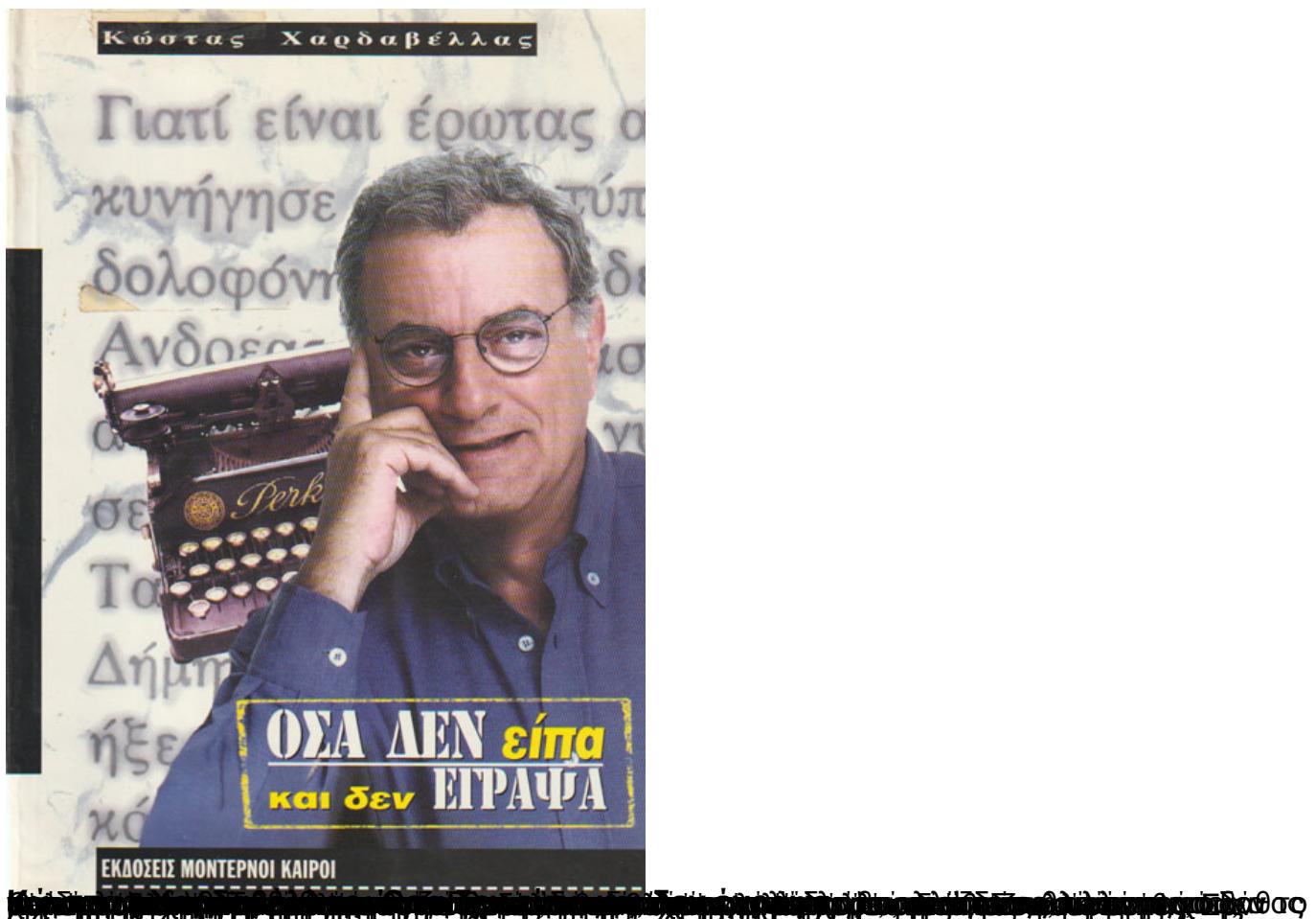

Μεταφράστηκε από την αγγλική έκδοση του 1959 με τίτλο Το άλλο Ελλαδού. Το παρόν έργο είναι η ελληνική έκδοση της ομώνυμης συλλογής του Αρή Μαραγκόπουλου.

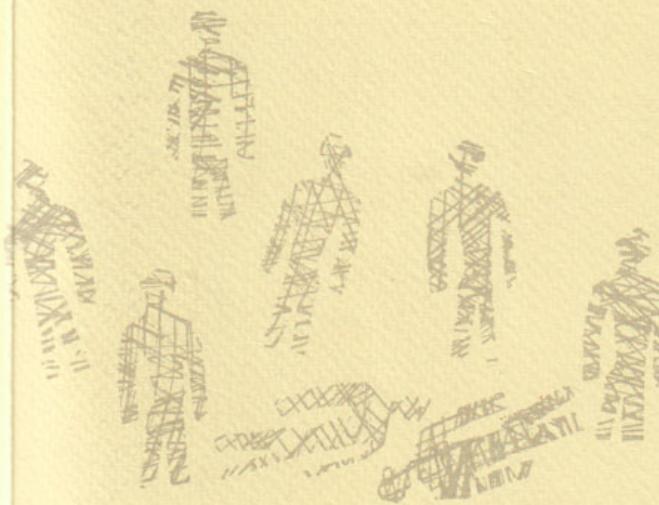

ΑΝΤΡΕΑΣ ΦΡΑΓΚΙΑΣ

ΛΟΙΜΩΣ

ΚΕΔΡΟΣ